

РЕШЕНИЕ

№ 4206

гр. София, 25.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1824** по описа за **2021** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

С касационна жалба [фирма] оспорва Решение № 20000221 от 04.01.2021г. по нахд № 13089/2019г. по описа на СРС, 136-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 425394-F419178/02.04.2019г. на началник сектор „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на Национална агенция по приходите /НАП/, с което на касатора на основание чл.185, ал.1 от Закон за данък върху добавена стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 лв. за нарушение по чл.118, ал.1 от същия закон.

С жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно, тъй като съдът не е взел предвид, че административно-наказващият орган не е обсъдил възможността нарушението да е маловажен случай. Сочи се и че са допуснати нарушения на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 и чл.42, т.4 и т.5 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Иска се оспореното съдебно решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което процесното НП да бъде отменено.Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Централно управление на Национална агенция по приходите чрез упълномощен представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски и

оспорва размера на евентуално предявените претенции на касатора за разноски.
Заклучението на прокурора е, че решението на въззивния съд е правилно и законосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 20000221 от 04.01.2021г. по нахд № 13089/2019г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ /и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

К. съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност.

Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

Решението е постановено и в съответствие с материалния закон, по отношение на него не са налице касационни основания за отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила. Съображенията са следните:

На 28.09.2018г. служители на НАП, извършили проверка в обект, стопанисван от [фирма] - магазин за домашни потреби, находящ се в [населено място], [улица]. Инспектор по приходите извършил контролна покупка – на един чифт маратонки, за които заплатил сумата 17,60 лева, но не му била издадена фискална касова бележка от монтираното в обекта фискално устройство модел DATEKS DP 55 № DT382688, фискална памет №02598813. Плащането било прието от продавач-консултанта Д. Х..

За констатациите при извършената проверка били съставени протокол и акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, и въз основа на акта било издадено обжалваното НП.

Фактическата обстановка е изградена въз основа на събраните писмени и гласни доказателства по делото, които са безпротиворечиви и взаимно се допълват.

Правилно районният съд е приел, че е спазена изцяло административната процедура по съставяне на акта за установяване на административно нарушение и по издаване на обжалваното наказателно постановление, че са спазени сроковете по чл.34 от ЗАНН и че актовете имат необходимите реквизити и минимално изискуемо съдържание, съобразно изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, както и че са издадени от компетентни органи. Неоснователни са касационните възражения, че в АУАН и в НП не е описано нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено и не са посочени законните разпоредби, които са нарушени. Нарушението е описано в двата документа с всички елементи от състава му и в двата документа е посочена нарушената разпоредба, а в НП и основанията за налагане на санкцията.

Административно-наказателната отговорност на нарушителя е ангажирана за административно нарушение по чл.185, ал.1 от ЗДДС, изразяващо се в неиздаване на документ по чл.118, ал.1 от ЗДДС. Нормата на чл.118, ал.1 от ЗДДС задължава всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална

касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Към тези лица спада и нарушителят, предвид това, че стопанисва търговски обект. Релевантно за ангажиране отговорността на търговеца по чл.185, ал.1 от ЗДДС е извършването на продажба и неотчитането ѝ чрез издаване на касова бележка от фискалното устройство, както е в настоящия случай.

СРС правилно е преценил, че административно-наказателната отговорност на санкционираното лице е следвало да бъде ангажирана. Настоящият съд споделя и мотивите според които административното наказание е правилно и законосъобразно определено, както по вид, така и по размер, справедливо и индивидуализирано в предвидения от закона минимум.

Нарушението, за което е наложено административното наказание е формално и за съставомерността му не се изисква настъпването на вредни последици. При формалните нарушения са защитими с приоритет обществените отношения и в конкретния случай не са налице смекчаващи, - изключителни или многобройни обстоятелства, които да правят нарушението такова с по-ниска степен на обществена опасност, тоест да засягат в по-ниска степен защитените обществени отношения, в сравнение с други случаи на нарушения от същия вид. Правната теория и съдебната практика е последователна и непротиворечива по въпроса, че обстоятелствата, визирани от състава, очертават в тяхната съвкупност онова именно типично общественоопасно деяние, което нормата определя като нарушение от даден вид. Обстоятелството, че нарушението е първо за санкционираното лице не е достатъчно да се приеме, че случаят е маловажен. Настоящият съдебен състав е съгласен с доводите на въззивният съд, че разпоредбата на чл.28, ал.1 от ЗАНН е неприменима.

Неоснователно касаторът твърди, че административно-наказващият орган не е преценил дали нарушението е маловажен случай. В НП е посочено, че след преценка на всички смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства органът е приел, че не са налице предпоставките за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Като е потвърдил оспореното НП съдът е постановил съдебен акт в съответствие със събраните по делото доказателства и приложимия закон. С оспореното съдебно решение е отговорено на всички възражения, изложени в жалбата, с която е оспорено постановлението.

Въз основа на изложените съображения, настоящият касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и следва да бъде оставено в сила. Наведените в касационната жалба възражения и твърдения, останаха недоказани. Касационната жалба е неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20000221 от 04.01.2021г., постановено по нахд № 13089/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 136-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.